

Výroba a vlastnosti mikrobiálních celulas

RNDr. MARIA GOTVALDOVÁ, Výzkumný ústav potravinářského průmyslu, Praha

663./8 577.154.3

V průběhu uplynulých let, kdy jsme se ve VÚPP zabývali výzkumem výroby a vlastností celulas, získali jsme poznatky o celém rozsahu problému od výběru kmene až po vypracování reprodukovatelného technologického postupu, od nejjednodušších postupů získání surového preparátu až po separaci jednotlivých složek a jejich alespoň částečnou charakterizaci. O všech těchto výsledcích se chci stručně zmínit v tomto přehledu.

Tab. 1. Celulolytická aktivita kmenů izolovaných z přetrvaných materiálů

Izolát č.	Místo	C_x aktivita (7. den)
13	jehličnatý les v okolí Cukráku	10,0
29		14,9
34		18,9
43	okolí Dobříše	13,5
58		13,5
79	Orlická přehrada	12,3
88		18,5
140		18,2
178		13,2
187		11,6
192		18,0
193		12,8
197		10,7
200		13,6
239	severní Čechy	24,0
259		10,7
269	okolí Mladé Boleslavi	16,0
271	les Dobříš	11,4
273		18,1
294	vzorky z pily	37,4

Produkční kmen jsme se pokusili získat z přirozených zdrojů (lesní půda, tlející listí, odpadní vody z papíren apod.), dále ze sbírkových kultur a konečně výběrem vhodných mutant získaných z jiných pracovišť nebo připravených v rámci našeho ústavu. Kmeny získané z přírodních zdrojů vykazovaly v některých případech podstatně vyšší enzymové aktivity (C_x) než sbírkové kultury. V tabulce 1 jsou uvedeny tyto kmeny, pokud jejich celulolytická aktivita byla vyšší než 10 mg RL/ml. Kmeny získané z průmyslových lignocelulozových odpadů (pila) vykazovaly nejvyšší aktivity. Sbírkové kultury, jak ukazuje tab. 2, dávaly celulolytické aktivity většinou velmi nízké, i když i zde byly získány kmeny, které by mohly být základem pro další šlechtění. Konečně mutanty jak vlastní, tak i získané z jiných pracovišť, vykazují celulolytické aktivity vhodné pro průmyslové využití. Některé z těchto mutant jsou uvedeny v tab. 3.

V naší další práci jsme se zaměřili na mutanty *Trichoderma viride* 9123, *T. viride* B-7, *T. viride* 76 a 20. Kmeny *Trichoderma viride* preferujeme proto, že obsahují vedle dostatečně vysokých koncentrací složky C_x rovněž složku C_1 , která je nezbytná pro hydrolýzu nativní celulózy.

Produkce celulas je silně ovlivněna složením kultivačního média a podmínkami kultivace. Optimálním zdrojem uhlíku je celulóza, avšak nejsou všechny druhy celulózy zcela ekvivalentní a optimální koncentrace celulózy se mění podle druhu a struktury. To je ve značné míře způsobeno tím, že celulóza jako suspendovaná látka

Tab. 2. Celulolytická aktivita sbírkových kmenů

Kmen	Původ	C_x akti-vita	Max. akt. den
Aspergillus niger 7	VÚPP	0,15	9
A. niger 20	VÚPP	0,22	6
A. niger 21	VÚPP	0,17	6
Fusarium oxysporum	MBÚ ČSAV	1,9	7
Chaetomium globosum	MBÚ ČSAV	0,14	12
Chrysosporium lignorum	Inst. Ferm. prům. Varšava, PLR	0,6	19
Myrothecium verrucaria	Inst. Ferm. prům.- Varšava, PLR	3,0	12
Trametes sanguinea	USA	20,3	12
Torulopsis utilis 80	Univ. Helsinky	0,14	9
T. utilis 88	Univ. Helsinky	0,14	9
Trichoderma viride	UK Praha	7,2	7
T. viride 6a	Kuba	6,3	7
T. koningii	USA		
Trichothecium roseum	UK Praha		
	Inst. Ferm. prům., Varšava	18,3	12
		11,2	9
		12,96	10

Tab. 3. Celulolytická aktivita mutant

Mutanta	C_x aktivita	Max. akt. den
Trichoderma viride 9123	48	7
Trichoderma viride B-7	73	6
Trichoderma viride 20	74	6
Trichoderma viride 55	49	6
Trichoderma viride 76	78	6

značně ovlivňuje rychlosť přenosu kyslíku. Spotřeba kyslíku je u *T. viride* poměrně nízká, tvorba celulas je však podmíněna vysokou koncentrací kyslíku v médiu během kultivace. Mikrokristalická buková celulóza nezhoršuje přenos kyslíku ani při koncentraci 4 % v médiu (obr. 1). Naproti tomu vláknitá celulóza (celulózový výprašek) zhoršuje přenos kyslíku a snižuje produkci celulas již při koncentraci 1,5% (obr. 2). Vliv struktury na tvorbu celulas je dále patrný z tabulky 4, kde je srovnávána produkce celulas na mikrokristalické bukové celulóze, celulózovém výprašku a mletém celulózovém výprašku. Nízká produkce celulas na mletém celulózovém výprašku je způsobena pravděpodobně tím, že mletím na kulovém mlýnu se poruší vláknitý charakter výprašku a nařuší struktura celulózy. Tím se stává hydrolýza celulózy enzymem snažší a rychlejší a to má za následek snížení tvorby celulas katabolickou represí. Za těchto podmínek je totiž hydrolýza celulózy rychlejší než růst mikroorganismu a dochází k nahromadění lehce metabolizovatelných cukrů v kultivační kapalině. Tvorba celulas je u všech kmenů *T. viride* poněkud nižší na vláknité celulóze než na mikrokristalické bukové celulóze,

Tab. 4. Vliv mletí celulózového výprašku na celulolytickou aktivitu kultivační kapaliny

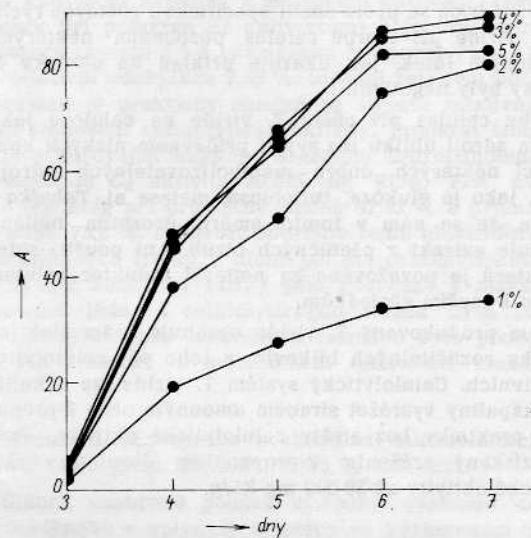
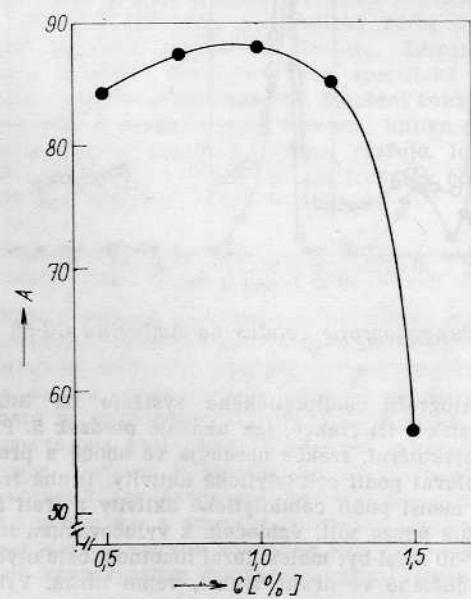
Zdroj uhlíku	Prům. C_x aktivita
mikrokristalická celuloza	116,2
výprašek	76,6
výprašek mletý	58,0

Tabulka 5. Vliv množství inokula na tvorbu celulas *T. viride*

Koncentrace inokula [%]	Koncentrace celulózy [%]	C_x aktivita
3,0	1,26	76,5
8,5	1,26	78,1
18,7	1,26	68,7

Tab. 6. Maximální specifické růstové rychlosti *T. viride* při použití různých zdrojů uhlíku

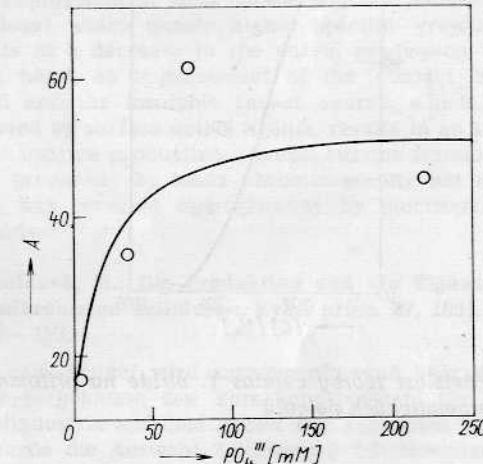
Zdroj uhlíku	μ_m	C_x aktivita
glukosa	0,501	0,4
sacharosa	0,217	0,6
laktoza	0,206	0,7
ethylacetát	1,340	0,0
octan sodný	0,670	0,0
salicin	0,060	0,2
CMC	0,081	12,0
celulóza	0,050	79,0

Obr. 1. Vliv různého množství mikrokristalické bukové celulózy v půdě na tvorbu celulas u *T. viride*. (A celulolytická aktivita)

Obr. 2. Závislost celulolytické aktivity kultivační kapaliny (A) na počáteční koncentraci celulózového výprašku (C) při kultivaci ve fermentoru objemu 5 l

ale ekonomické hledisko zvýhodňuje použití vláknité celulózy.

Zdroj dusíku je rovněž významný pro tvorbu celulas. Anorganický zdroj dusíku dává daleko lepší výsledky než organické zdroje. Matematickou optimalizací pro řa-

Obr. 3. Závislost tvorby celulas *T. viride* na koncentraci fosfátu

du různých zdrojů dusíku bylo zjištěno, že optimální pro tvorbu celulas u *T. viride* je amoniakální dusík s malým přídavkem dusíku nitrátového. Organické zdroje uhlíku v nízké koncentraci (pepton do 0,25 %, kvasničný extrakt do 0,3 %) nemají na tvorbu celulas žádný vliv, při vyšších koncentracích tvorbu enzymu výrazně抑制ují.

T. viride vyžaduje také pro tvorbu celulas poměrně značnou koncentraci fosfátu (obr. 3). Přitom je, jak ukazuje obrázek, závislost tvorby enzymu na koncentraci fosfátu hyperbolická, tedy předávkování nemá nepříznivý vliv. Optimální koncentrace je zde asi 100 mM.

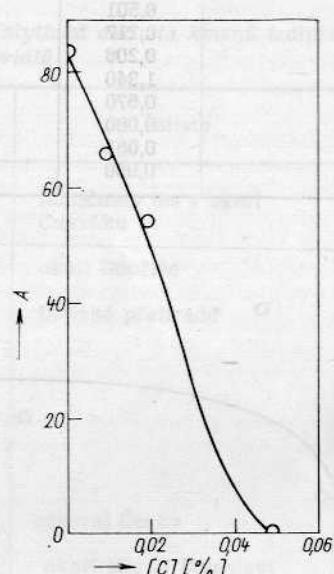
Zajímavý je také průběh závislosti tvorby celulas u *T. viride* na koncentraci smáčedla. Tato závislost vykazuje maximum pro koncentraci kolem 0,1 % (Tween 80). Domníváme se, že smáčedla zlepšují kontakt mezi nerostoucí celulozou a mikroorganismem. Je známo, že *T. viride* tvoří celulasy pouze v přímém kontaktu s celulozou.

Optimální inokulace je vegetativním inokulem, přičemž koncentrace inokula není kritická. Při inokulaci sporovým inokulem se zpožděuje produkce enzymu o 24 až

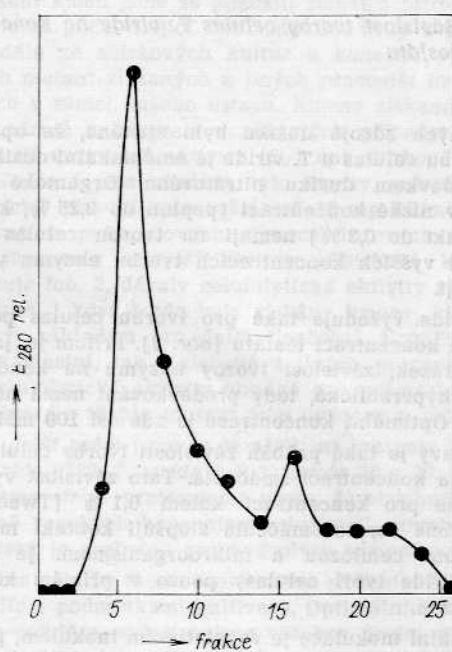
Tabulka 7

Induktor	C_x aktivita % kontroly
kontrola	100
soforosa	52,4
glukosa	90,1
melasa	95,0
salicin	1,7
beta-thioglukosid	1,2

Jako kontroly bylo použito pšeničných otrub

Obr. 4. Závislost tvorby celulas *T. viride* na přítomnosti aromatických polyolů

Obr. 5. Separace endo-glukanasy I na Biogelu P-10

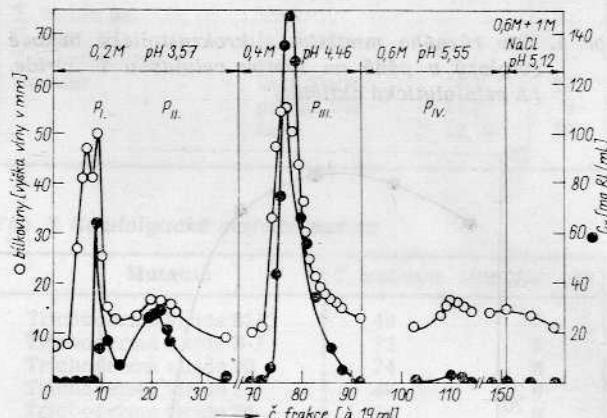
48 hodin. Koncentrace vegetativního inokula 3 % je dosažující a zvýšení koncentrace inokula nemá na tvorbu enzymu vliv, s výjimkou použití vysokých koncentrací vláknité celulózy, kde se projeví vliv zředění velkým objemem inokula příznivě (tab. 5).

Tvorbu celulas při růstu *T. viride* na celulóze jako růstovou rychlosť. V případě induktorů je tvorba enzymu tím vyšší, čím nižší je specifická růstová rychlosť (tab. 6). Toto pozorování se shoduje i s výsledky jiných autorů.

Pokusili jsme se proto snížit specifickou růstovou rychlosť *T. viride* při tvorbě celulas působením některých fungicidních látek. Jak ukazuje příklad na obrázku 4, výsledky byly negativní.

Tvorbu celulas při růstu *T. viride* na celulóze jako jediném zdroji uhlíku lze zvýšit přídavkem nízkých koncentrací některých dobré metabolizovatelných zdrojů uhlíku, jako je glukóza, cellobiosa, melasa aj. Tabulka 7 ukazuje, že se nám v tomto směru prozatím nejlépe osvědčuje extrakt z pšeničných otrub. Ani použití soforosy, která je považována za nejlepší induktor celulas, nevedlo k lepším výsledkům.

Enzym produkováný *T. viride* obsahuje sedm elektroforeticky rozlišitelných bílkovin, z toho pět celulolytických aktivních. Celulolytický systém *T. viride* lze z kultivační kapaliny vysrážet síranem amonným nebo 2-propanolem prakticky bez ztráty celulolytické aktivity. Práprát získaný srážením 2-propanolem dosahuje vyšší specifické aktivity až 30 000 mg RL/g.

Obr. 6. Chromatografie celulas na Amberlitu CG-50

Chromatografií celulolytického systému na Biogelu P-10 lze získat tři frakce, jak ukazuje obrázek 5. První, vysokomolekulární, frakce obsahuje ve shodě s předpokladem hlavní podíl celulolytické aktivity. Druhá frakce obsahuje menší podíl celulolytické aktivity a třetí frakce obsahuje pouze soli. Vzhledem k využití využití limitu Biogelu P-10 musí být molekulární hmotnost celulolytické složky, oddělené ve druhé frakci, velmi nízká. Využití limit Biogelu P-10 je pro bílkoviny 15 000, takže tato složka podle využití objemu by měla mít molekulární hmotnost kolem 10 000. I toto zjištění je ve shodě s údaji literatury, kde řada autorů uvádí nízkomolekulární složku o molekulové hmotnosti v rozmezí 5 000 až 15 000. Podle našich výsledků se přikládáme k molekulové hmotnosti, kterou stanovil pro tuto složku Pettersson, tj. 12 500. Uvedená složka obsahuje poměrně vysokou koncentraci glycidů a hydrolyzuje rozpustnou karboxymetylcelulózu.

Ionexovou chromatografií celulolytického systému na Amberlitu CG 50 (obr. 6) jsme získali tři hlavní frakce

obsahující celulolytickou aktivitu C_x , žádná z nich však není elektroforeticky homogenní. Chromatografie na DEAE-celluloze dává dvě celulolytické frakce s velmi nízkým výtěžkem aktivity. Izolace složek affinitní chromatografii na Avicelu za nízké teploty nebyla úspěšná. Kromě nízkomolekulární složky celulolytického systému se nám nepodařilo získat žádnou jinou složku v elektroforeticky homogenní formě.

Závěrem tohoto přehledu stručně shrnuji naše dosavadní výsledky. Byl získán kmen produkovající 70 mg RL/ml kultivační kapaliny v šestidenní kultivaci. Tento výsledek byl potvrzen 42 kultivacemi v laboratorním fermentoru objemu 5 l s průměrnou hodnotou 71,67 a střední relativní odchylkou 7,35 %. Střední relativní odchylka výsledku je prakticky shodná se střední relativní chybou stanovení celulolytické aktivity. Preparát izolovaný z této kultivační kapaliny srážením 2-propanolem měl průměrnou C_x aktivitu 20,625 mg RL/g, FPA aktivitu 680 mg RL/g při průměrné sušině 97,92 % a průměrném výtěžku 78,2 %. Preparát obsahuje sedm elektroforeticky rozlišitelných frakcí, z nichž pět má celulolytickou aktivitu, dvě neaktivní složky jsou obsaženy v nízké koncentraci. Jedna z celulolytických složek byla získána v elektroforeticky homogenní formě a bylo prokázáno, že jde o složku s molekulární hmotností menší než 15 000.

Gottvaldová, M.: Výroba a vlastnosti mikrobiálních celulas. Kvas. prům. 27, 1981, č. 10, s. 232—235.

Článek souhrnně podává výsledky výzkumu celulas prováděného v uplynulých letech ve Výzkumném ústavu potravinářského průmyslu. Byl proveden výběr kmenů — producentů celulas z přírodního materiálu, ze sbírkových kultur a byla prováděna další selekce a mutace. Byl získán produkční kmen *Trichoderma viride*, který pro optimální tvorbu enzymu vyžaduje celulózu jako zdroj uhlíku a induktor, anorganický zdroj dusíku a poměrně vysokou koncentraci fosfátu. Zdroje uhlíku (deriváty celulózy) dovolující vyšší specifické růstové rychlosti snižují produkci enzymu. Zlepšení kontaktu mezi kapalinou a nerozpustným zdrojem uhlíku použitím smáčedla naopak produkci enzymu zvyšuje. Ionexovou chromatografií bylo získáno několik frakcí, z nichž žádná však není elektroforeticky homogenní.

Готвальдова, М.: Производство и свойства микробных целлюлаз. Квас. прум., 27, 1981, № 10, стр. 232—235.

В статье суммарно представлены результаты исследований целлюлаз, проведенных за истекшие годы в Исследовательском институте пищевой промышленности. Проведена работа по выделению штаммов — продуцентов целлюлаз из природных условий, из коллекций культур и осуществлена дальнейшая селекция с использованием мутагенов. Получен мутантный штамм *Trichoderma viride*, который для активного синтеза целлюлаз нуждался в целлюлозе в качестве источника углерода и индуктора, неорганическом источнике азота и сравнительно высокой концентрации фосфата в среде. Показано, что

источники углерода (derivaty celulózy), которые обеспечивают более высокие специфические скорости роста штамма, понижают продукцию ферментов. Улучшение контакта между растущей культурой и нерастворимым источником углерода при использовании поверхностью активных веществ повышает образование ферментов.

Путем ионообменной хроматографии было выделено несколько фракций обладающих целлюлитической активностью, из которых ни одна не была электрофоретически гомогенна.

Gottvaldová, M.: The production and characteristics of microbial cellulases. Kvas. prům., 27, 1981, No. 10, pp. 232—235.

The results are reviewed of the study of cellulases which has been carried out at the Research Institute of Food Industry in Prague during recent years. By means of selection of strains producing cellulases from natural sources and their mutations, a productive strain of *Trichoderma viride* has been obtained. For the optimum enzyme formation, cellulose as the source of carbon and inducer, an inorganic source of nitrogen, and a relatively high concentration of phosphate are required. The employment of such carbon sources (derivatives of cellulose) which enable higher specific growth rates results in a decrease in the enzym production. On the other hand, an improvement of the contact between liquid and the insoluble carbon source, which can be achieved by surface active agents, results in an increase in the enzyme production. Several enzyme fractions have been prepared by ionex chromatography but none of them has revealed homogeneity by electrophoretical methods.

Gottvaldová, M.: Die Produktion und die Eigenschaften der mikrobialen Zellulasen. Kvas. prům. 27, 1981, No. 10, S. 232—235.

In dem Artikel wird zusammenfassend über die Forschungsergebnisse des Forschungsinstituts für Lebensmittelindustrie auf dem Gebiet der Zellulasen berichtet. Es wurde die Auswahl Zellulasen-produzierender Stämme aus natürlichem Material und aus Sammlungskulturen durchgeführt, sowie auch die weitere Selektion und Mutation der Produktionsstämme. Es wurde ein Produktionsstamm *Trichoderma viride* gewonnen, der für die optimale Enzymproduktion Zellulose als Kohlenstoffquelle und Induktor, eine anorganische Stickstoffquelle und eine verhältnismäßig hohe Phosphatkonzentration benötigt. Kohlenstoffquellen (Zellulose-Derivate), die höhere spezifische Wachstumsgeschwindigkeiten ermöglichen, vermindern die Enzymproduktion. Diese wird dagegen erhöht durch die Verbesserung des Kontakts zwischen der Flüssigkeit und der unlöslichen Kohlenstoffquelle mittels Applikation eines Benetzungsmittels. Mittels Ionechromatographie wurden einige Fraktionen gewonnen, von denen sich jedoch keine als elektrophoretisch homogen erwiesen hatte.